

Fekete Ádám: AZ ARANYMEDÁL

mini-krimi három részben

Szereplők:

SUHAJDA MARGIT, a hotel vezetője

ESZTER, az egyik lánya

LILI, a másik lánya

KORNÉL, Lili vőlegénye

MÁRTON, gondnok

MARISKA, szobalány

SZILVESZTER IZABELLA, üzletasszony

BENEDEK, a titkára

KLAUDIA, a titokzatos nő

GÉZA, a barátja

TÍMÁR DEZSŐ, magádetektív

SZALAY, a segédje

IDŐS HÖLGY1

IDŐS HÖLGY2

ISTÓK, a falu bolondja

Helyszín: Az Aranymédál Hotel valahol a hegyekben. A szálló hallját látjuk, a színpad hátsó falán középen hatalmas üveglakban hegyes-erdős táj. A színpad bal oldalán elöl kb. a színpad közepéig fal-imitáció jelzi, hol van a ház széle.

Bal oldalt középen az igazgatónő íróasztala. Jobboldalt elöl kávézóasztal két székkal. Mögötte, átlósan az ablak és az asztal között, két-háromszemélyes pad.

Idő: Egy napsütéses tavaszi nap délelőttje, délutánja és estéje.

I. RÉSZ - Délelőtt

1. jelenet

MARGIT Márton! Mariska! Jöjjenek be egy percre!

(Fények fel. MARGIT az íróasztalnál ül. TÍMÁR és SZALAY az asztalkánál ülnek, teáznak. Bejön MARISKA és MÁRTON, pukedli, meghajol.)

MARGIT Minden készen áll a vendégek fogadására? *(MARISKA és MÁRTON bólogat, válaszolgat, hogy 'Igenis, asszonyom' stb.)* Szobák kitakarítva, szellőztetve? Udvar felseperve? Ágyak megvetve? Megkente azt a nyikorgó zsugát?

MÁRTON Nem, asszonyom, még nem volt időm rá.

MARGIT Akkor csipkedje magát, ne lopja itt a napot! Nem akarom, hogy bármi is megzavarja a vendégek nyugalma, akik pihenni, megnyugodni jönnek a szállónkba, nem valami fülsiketítő csikorgást hallgatni. Na, lóduljon már, bármelyik pillanatban itt lehetnek. *(MÁRTON meghajol, kimegy.)* Mariska, kezdje el főzni az ebédet, és pontban délben tálalva legyen az ebédlőben.

MARISKA Hány személyre, asszonyom?

MARGIT Hat személyre, ahogy azt már tegnap is mondtam. Kétszer. Meg tegnapelőtt. Háromszor. Hát még mindig lopkodja a rumot a konyhából? Megint becsípett, és meg se hallotta, amit mondtam?

MARISKA Dehogyan, asszonyom. Nem szoktam én ilyet csinálni.

MARGIT Na persze. Mindegy, szóval jön az a gazdag üzletasszony a titkárával, meg a fiatal pár, és persze itt vannak Tímár úrék. Ez így hat.

MARISKA Az özvegy hölgyek nem velünk ebédelnek?

MARGIT Nem, Mariska, ahogy már mondtam *(fortyog a dühtől)*, a hölgyek bridzspartira mennek Ercsényi grófnőhöz. Tehát nem ebédelnek velünk.

MARISKA Tehát akkor hat személyre.

MARGIT *(emberfeletti türelemmel)* Így van. És küldje ide, kérem, a lányaimat. *(MARISKA pukedli, ki) (TÍMÁRÉKHOZ)* Hozhatok még valamit az uraknak?

TÍMÁR Nem, köszönjük, nagyon jól vagyunk. Ha megengedi, asszonyom, kitűnő a teája. Friss, zamatos, mintha egyenesen egy indiai teacserjéről pottyant volna ide a csészémbe.

MARGIT Köszönöm, örülök, ha ízlik az uraknak.

ISTÓK *(besomfordál)* Áfonyalekvár... Szeretem az áfonyalekvárt...

MARGIT Hányszor mondtam, hogy ne gyere ide, ha vendégünk van? Hess innen!

ISTÓK Áfonya... palacsinta... padlizsán... pacsirtám... hej ha mondom, rontombontom, rigófüty az almafán...

MARGIT Istók, tünés, ha mondom! (*Istók kisomfodrá!*) Bocsánat, uraim, ez a bolond gyerek mindig itt van, pedig ezerszer megmondtam, hogy (*felhergeli magát*) maradjon nyugton, és ne zavarja a vendégeket, akik az én szállómban jól akarják magukat érezni...

ISTÓK (*bedugja a fejét*) Bolond... Maga a bolond...

MARGIT (*ráordít*) Kifelé!

SZALAY (*némi zavart csend után*) A pogácsa is igen ízletes, bár úgy érzem, a szácskó kissé spórolt a tojássárgáján, viszont mintha egy csipetnyit túlzásba vitte volna a vaját. (*MARGIT már nem figyel, visszaült az asztalhoz.*)

TÍMÁR Nahát, Szalaykám, maga a pogácsákhoz is ért? Érdemes magával nyaralni menni, mindig valami új arcát mutatja meg. (*Lekezelően vállon veregeti.*)

SZALAY Tudja meg, a nagybátyám pék volt, és gyakran néztem, ahogy a műhelyében dolgozott. Mellette szakértő lettem én is. És ebből igenis hiányzik a tojássárgája.

TÍMÁR Jól van, jól van, Szalaykám, nyugodjon meg, elvégre nyaralunk. Két elfáradt magándetektív hosszú évek kemény munkája után végre szabadságon. Dőljön hátra, és élvezze a napsütést!

2. jelenet

(*Öreg hölgyek bejönnek*)

ÖREG HÖLGY1 Jó napot, uraim.

ÖREG HÖLGY2 Csodás napunk van.

SZALAY Igen, mennyei.

TÍMÁR Indul a bridzsparti?

ÖREG HÖLGY2 Bridzsparti? Milyen bridzsparti? (*mind a ketten szörnyen meglepődnek*)

ÖREG HÖLGY1 Jaj, istenem, a bridzsparti! Ercsényi grófnőnél! Hogy felejtettük el?

ÖREG HÖLGY2 Te felejtetted el, én emlékeztem rá.

ÖREG HÖLGY1 Dehogy emlékeztél, ha nem szólok, elfelejtetted.

ÖREG HÖLGY2 Mit?

ÖREG HÖLGY1 Tessék?

ÖREG HÖLGY2 Mit felejtetted el?

ÖREG HÖLGY1 Elfelejtettél valamit?

ÖREG HÖLGY2 Nem tudom... Miről beszéltünk?

SZALAY Hölgyeim... a bridzsparti... Ercsényi grófnő...

ÖREG HÖLGY1 Milyen bridzsparti?

ÖREG HÖLGY2 Jesszus, a bridzsparti! És még át sem öltöztünk! (*elindulnak kifelé*)

ÖREG HÖLGY1 Miért nem szóltál?

ÖREG HÖLGY2 Én? És te miért felejtetted el? (*már kint...*)

TÍMÁR Szalaykám, sose vénüljön meg!

ISTÓK (*bedugja a fejét*) Ezek a vénlányok is bolondok.

SZALAY No, ez igaz.

3. jelenet

(*ESZTER és LILI be*)

LILI Szia, mami.

ESZTER Helló, muter.

MARGIT Lányok, elvárom tőletek, hogy viselkedjtek ezen a hétvégén jól. Fontos vendég érkezik, az a befolyásos, gazdag üzletasszony, akiről meséltem már, és jön az a kedves fiatal pár is és azt szeretném, hogy zavartalanul pihenhesenek mindannyian.

ESZTER Mi az, hogy viselkedjünk jól? Mi a francért mondd ezt nekünk?

LILI Csak neked mondja, mert bunkó vagy, és folyton bömböltetted a 'hú, de jó' zenédet.

ESZTER Te meg buta kis nyafka, kényeskedő hercegkisasszony! Nagyfejű!

LILI Szakadt hippí!

MARGIT Lányok, hagyjátok ezt abba! Mindkettőtöknek mondtam! Eszter, ne csinálj megint hangzavart, és légy szíves, próbálj meg nem beszélni a vendégekkel. Ha megint udvariatlanul viselkedsz, egy fillér zsebpénzt sem fogsz kapni! (*ESZTER fintorog.*) Lilikém, nem tudok most veled olyan sokat foglalkozni, nem fogok ráérni. Ne unatkozz, édesem, törődj kicsit Kornéllal. Úgyis elhanyagolod szegényt mostanában. Pedig a leendő férjed igazán többet érdemelne. Na, menjetek. (*Elbocsátó kézmozdulat, a lányok ki, Istók be.*)

ISTÓK (*énekel*) Áfonyalekvár, bolondabb a hódnál...

MARGIT Kifelé! Ne mondjam még egyszer! (*Istók rémülten kihátrál*)

TÍMÁR Kemény és határozott asszony ez a Margit. Ugyanolyan szigorúan bánik a lányaival, mint a személyzettel. Micsoda erő! Micsoda tartás! Csodálom őt.

SZALAY És milyen elkötelezett! Rajong a szállójáért és a vendégekért. Emlékeztet arra a belga rovargyűjtőre. Ő lelkesedett ennyire a hangyákért meg sáskákért.

TÍMÁR Szalay, hogy jut magának eszébe az az ütődött, bogaras vénember erről a finom, tiszteletreméltó hölgyről? Ez beteges gondolkodásra vall.

SZALAY Hiába sérteget, uram, igenis van köztük valami spirituális, már-már metafizikai hasonlóság.

TÍMÁR Persze. A maga zavaros fejében.

(Sértődött csend.)

4. jelenet

(Balról, a házon kívül érkezik KLAUDIA és GÉZA.)

KLAUDIA Ez lesz az, nézd, milyen aranyos kis házikó. És azok a muskátlis erkélyek! Ugye jól választottam?

GÉZA Igen, drágám, mint mindig. Van úszómedence is. És nagyon kellemes a környezet.

KLAUDIA A környezet, édesem, gyönyörű. De az lenne igazán gyönyörű, ha sikerülne megkötni ezt az üzletet. Úgyhogy légy szíves, kösd le magad valahogy, ne lábatlankodj mellettem. Bízd rám az agymunkát.

GÉZA Miért nem árulod el, hogy mi ez az üzlet?

KLAUDIA Mert biztos, hogy a legrosszabbkor szólnád el magad. Csak ússzál, tornázzál, érezd jól magad, és hagyj dolgozni.

(Szembetalálkoznak Istókkal)

ISTÓK *(titokzatosan)* Vigyázzanak... Itt mindenki bolond.

GÉZA *(izomagyúán)* Hagyd békén a csajomat, hé!

KLAUDIA Állj már le, nem bánt ez senkit.

ISTÓK Ezek itt bent... az a nő... meg a többi... mind bolond.

GÉZA *(befeszít elé)* Kopj le öreg!

ISTÓK Én szóltam! Csss! *(kimegy)*

(Beérnek a házba.)

KLAUDIA Jó napot! *(Az ablakhoz megy)* Nahát, milyen szép kilátás! *(MARGITHoz)* Klaudia néven foglaltunk szobát. Én vagyok Klaudia. Ez meg itt a barátom, Géza.

MARGIT Ó igen, üdvözlöm önöket az Aranymedál Hotelben. A négyes szoba az önöké. A nászutas lakosztály.

KLAUDIA Annak merre néz az ablaka?

MARGIT *(A közönség felé mutat)* A völgy felé.

KLAUDIA *(Arra néz, előrébb jön, és a közönségre mutat)* Nahát, azok ott milyen állatok?

MARGIT Valami őshonos fajta. Néha kicsit zajosak, de alapvetően igen kedves lények. Jöjjenek, a szobájukba vezetem önöket. *(Mindannyian jobbra ki.)*

5. jelenet

(Öreg hölgyek be)

ÖREG HÖLGY1 Nagyon csinos vagy, drágám.

ÖREG HÖLGY2 Köszönöm, te is.

ÖREG HÖLGY1 Nem ez a ruha volt rajtad négy éve a szüreti bálon?

ÖREG HÖLGY2 Nem, ezt három éve, Ercsényi grófnő báljára vettem fel.

ÖREG HÖLGY1 Ercsényi grófnő... *(elgondolkodik)* Drágám, nem felejtettünk el valamit?

ÖREG HÖLGY2 *(bizonytalanul)* Nem hiszem... Milyen szép ez a nap! Gyere, szagoljuk meg a levendulákat!

ÖREG HÖLGY1 Pompás ötlet! *(kimennek)*

6. jelenet

(Balról LILI és KORNÉL be.)

KORNÉL Úgysem találsz nálam jobb pasit. Hidd el, az a legjobb, ha minél hamarabb összeházasodunk. Egy ilyen szuper pasi, mint én, és egy ilyen jó csaj, mint te, ideális pár vagyunk.

LILI Igen, ideális. De legyél még türelmes, még nincs itt az ideje.

KORNÉL Ezt mondd már mióta! Szeretsz te egyáltalán? Tisztában vagy vele, mi csoda kincs van a kezében?

LILI *(Gúnyosan)* Hát persze. De most hagyj egy kicsit békén. Egyedül akarok lenni.

KORNÉL Titkolózol?

LILI Menj már! *(KORNÉL ki. LILI elővesz egy levelet, olvas, sóhajtozik)* Óóóh, Benedek! *(Bejön ESZTER.)*

ESZTER Mit olvasol?

LILI *(Zavarban, elteszi a levelet.)* Semmit, semmit. Mit keresel itt? Miért nem vagy a szobádban? Csak nem a vendégeket akarod fogadni?

ESZTER Miért ne tudnám én is olyan jól fogadni őket, mint te? Beképzelt liba!

MARGIT *(Balról be.)* Lányok! Mi ez már megint? Hagyjátok ezt abba, érkeznek a vendégek.

7. jelenet

(Kintről érkezik IZABELLA és BENEDEK.)

IZABELLA Igazán szép helyet választott az a nő ehhez a titokzatos üzlethez, nem gondolja, Benedek?

BENEDEK Valóban, lenyűgöző hely. Egyébként jártam már itt egyszer, és megismertem e szálló egyik-másik értékét.

IZABELLA Tényleg? Ezt eddig nem is mondta! *(Beérnek a házba.)* Jó napot, Szilveszter Izabella vagyok, ő pedig a titkárom, Benedek. Két egyágyas szobát foglaltunk egy éjszakára.

MARGIT Igen, már nagyon vártuk magukat, legyenek üdvözölve az Aranymedál Hotelben. Kettes és hármas szoba. Kellemes pihenést kívánunk.

IZABELLA Mondja, miért Aranymedál a hotel neve?

MARGIT Férjem, aki egy hajóbalesetben tűnt el tizenöt éve, az esküvőnk napján adott nekem egy arany medált, ami hihetetlenül értékes, és ez a medál volt rajtam minden sikeres üzletkötésnél, a hotel alapításánál... Ez a szerencsehozó talizmánom. *(Ezalatt BENEDEK és LILI félreérthetetlenül bámulja egymást.)*

IZABELLA Egyszóval igen fontos ez önnek.

MARGIT Mindennél fontosabb. És higgye el, ér annyit, mint ez az egész hotel mindenestül. Na erre jöjjenek. Lili drágám, gyere te is. *(IZABELLA, BENEDEK, LILI és MARGIT balra ki.) (Jobbról be MARISKA és MÁRTON, mögöttük Istók)*

MARISKA Eszter kisasszony, készen van az ebéd.

MÁRTON Én pedig megolajoztam azt a zsalugátért.

ESZTER Mért nekem mondják ezt? Hagyjanak már békén! *(Ki. MARISKA és MÁRTON utána néz, vállat von, észreveszik Istókot)*

MARISKA Szervusz, Istók. Kérsz áfonyalekvárt?

ISTÓK *(lelkesen)* Palacsintával?

MÁRTON Szegény bolond gyerek... Hát ennyire szereted a palacsintát? *(Istók bólogat)*

MARISKA Apjuk, ne fogadjuk örökbe ezt a gyereket?

MÁRTON Aztán miből tartanánk el? És különben is, bolond... *(Kimennek)*

SZALAY Gyanús nekem ez a titkár, ez a Benedek. Megeszem a kalapom, ha ez tényleg férfi. Olyan nőies vonásai vannak!

TÍMÁR Szalaykám, maga mindenben rémeket lát. Nőies férfi, na és? Van ilyen. Magát bezzeg nehéz lenne összetéveszteni valami erdei nimfácskával. És ne a

kalapját eszegesse, ha jól hallottam, mehetünk ebédelni. Aztán úgy gondolom, szundítok egy órácskát. *(Elindulnak kifelé.)*

SZALAY Én meg sétálok egyet. Az sokkal jobb az emésztésnek, felpezsdíti a vérkeringést.

TÍMÁR Hogy mennyire okos maga! Csak nézem és ámulok.

8. jelenet

(Öreg hölgyek érkeznek)

ÖREG HÖLGY1 Jó napot, uraim.

ÖREG HÖLGY2 Csodás napunk van.

SZALAY Igen, mennyei.

TÍMÁR Milyen volt a bridzsparti?

ÖREG HÖLGY2 Ah! A bridzsparti!

ÖREG HÖLGY1 Tudtam, hogy valamit elfelejtünk! *(elindulnak kifelé)*

ÖREG HÖLGY2 Te felejtetted el!

ÖREG HÖLGY1 Talán még odaérünk!

(Sötét)

II. RÉSZ – Délután

9. jelenet

(Üres a színpad. Bejön KLAUDIA, leül az asztalkához, vár, rúzsozza a száját. Bejön IZABELLA, leül mellé.)

KLAUDIA Megejtően meghitt menedék e hely.

IZABELLA Kietlen, kopár külvilág nem kell.

KLAUDIA Legyen gyopár...

IZABELLA ...havasi... *(Együtt)* ...rengeteg!

KLAUDIA Szóval maga az. Már az ebédnél sejtettem. Klaudia.

IZABELLA Izabella. *(Kezet fognak)* Szóval mi ez az értékes dolog, amiről írt? Amiért biztosan odaadnám azt a bizonyos pofátlanul nagy összeget?

KLAUDIA *(Elővesz egy dobozkát.)* Ez a medál.

IZABELLA *(Megnézi, elakad a szava.)* És ez eredeti?

KLAUDIA Teljes mértékben.

IZABELLA És honnan szerezte? Úgy értem, nem lopott vagy ilyesmi, ugye?

KLAUDIA Nyugodt lehet, nem tapad hozzá vér. *(A közönség felé. kétértelműen)* Vér nem.

IZABELLA És mit is mondott, mekkora lenne az az összeg? *(KLAUDIA a szalvétára ír a rúzsával egy ötjegyű számot.)* Ejha. Rendben van, ezennel az üzlet megkötött. Jöjjön velem a szobámba, odaadom a pénzét. *(Kimennek, közben érkezik TÍMÁR és SZALAY, köszönnek egymásnak.)*

10. jelenet

TÍMÁR Maga is látta ezt, barátom? Igencsak összelegeledett ez a két hölgy az ebéd óta.

SZALAY Gyanús. Nem lehetetlen, hogy valami sötét ügyletük van.

TÍMÁR Vagy csak összebarátkoztak napozás közben. Honnan tudhatná ezt maga?

MARGIT *(Balról be)* Jó napot, uraim. kellemesen telt a szieszta? *(Leül az asztalhoz, rendezkedik, keres valamit, nem találja.)*

TÍMÁR Kitűnően. A barátom sétált, én pedig elbóbiskoltam egy kicsit. Nagyon kellemes itt önöknél az éghajlat.

SZALAY És a friss hegyi levegő! És az elsőrangú kiszolgálás!

MARGIT Úristen! Eltűnt! A medálom! A szerencsém, a vagyonom, oda lett! Itt volt, tudom, mindig itt tartom, az asztalomon, és most nincs itt. Ellopták!

TÍMÁR és **SZALAY** Nahát! Még ilyet! Hallatlan! Borzasztó!

MARGIT Uraim, maguk a két leghíresebb detektív az országban, és tudom, hogy pihenni jöttek, de most esedezve kérem, segítsenek megtalálni a medálomat. Mindennél többet jelent nekem, nem tudnám elviselni, ha elveszne. Biztosan belepusztulnék.

TÍMÁR Bízva csak ránk, asszonyom, az ügy nem is lehetne jobb kezekben. Ha nem is vagyunk az ország két legjobb detektívje, egy ilyen ügyet még nyaralás közben is játékszerrel meg tudunk oldani.

SZALAY Így van, bízjon bennünk. Most menjen, mi pedig elkezdjük a nyomozást. *(MARGIT ki.)* Végre valami izgalom! Már kezdtem unatkozni. Ugye igazam volt, amikor gyanakodtam? Az én megérzéseim nem szoktak csalni!

TÍMÁR Ne örüljön már annyira magának, inkább bújjunk el ide a függöny mögé. Úgy hallom, jön valaki, hasznos lehet, ha észrevétlenül hallgatózunk itt egy kicsit. *(Elbújnak, érkezik LILI és BENEDEK.)*

11. jelenet

BENEDEK Drágám, már majd megőrültem a vágytól! Annyi ideje nem láttam, nem tapinthatam selymes bőrét, nem érezhettem parfümjé mámorító illatát! És most is ilyen titokban, lopva kell találkozoznunk!

LILI Vigyázzon, megláthatnak! Az a mulya vőlegényem bármikor felbukkanhat, és akkor végünk. Legyen türelmes, hamarosan nyíltan is egymáséi lehetünk, de addig senkinek sem szabad okot adnunk arra, hogy gyanakodjon.

BENEDEK Igen, szerelmem, hűségesen várok magára, rendületlen hittel, mert erőt ad nekem, ha előre nézek, az együtt eltöltött csodálatos évtizedekre. És amíg nem lehetünk együtt, önnek adom ezt a medált, szerelmem zálogául. Kérem, fogadja el, és gondoljon rám, amikor viseli. *(Egy dobozkát ad LILInek.)*

LILI Nahát, ez gyönyörű! És mennyire ismerős! De hol láttam ezt már?

BENEDEK A lelkében látta, szerelmem! Mert a lelkeink már összefonódtak, és egymás minden apró kis rezdülését is érezzük.

LILI Ne beszéljen butaságokat, inkább jöjjön fel a szobámba. *(Egymásra vigyorognak, kimennek. Előjön TÍMÁR és SZALAY)*

TÍMÁR Még hogy ez a titkár nem férfi! Hát tudna nő ennyire szerelmes lenni egy ilyen libába?

SZALAY Nem liba ez, barátom, hanem egy veszedelmes nőszemély, aki két férfit is az ujja köré csavart, bár meggyőződésem, hogy ebből a kettőből az egyik férfi igazából nő.

TÍMÁR Badarság. Viszont mit szól a medál felbukkanásához?

SZALAY Fölöttébb gyanús. Már amennyiben ugyanarról a medálról van szó. Jön valaki, bújjunk el.

(Jön LILI, látványosan keres valamit, nem találja, néha ilyeneket mond, hogy 'Hol lehet? Hol ejthettem el?' stb. aztán: 'Hah! Jön valaki!', kiszalad.)

12. jelenet

(Jön MÁRTON, szerszámokkal, körülnéz, leteszi, elnyújtózik a padon. Jön GÉZA, MÁRTON felpattan, zavartan.)

MÁRTON Jó napot, uram. Segíthetek valamiben?

GÉZA Igen, azt hiszem. Ezt a dobozkát találtam a lépcsőfordulóban. Nem néztem bele, de gondolom, valami értékes lehet benne. Nem tudja, kié?

MÁRTON *(elveszi, kinyitja, meglepődik, sokáig nem tud megszólalni, aztán:)* Azannya! *(Gyorsan elteszi)* Nagyon jól tette, hogy nekem hozta, jó uram. Én tudom, mit kell vele tennem. De bocsásson meg, nekem most... rohannom kell... fát metszeni. No, Isten áldja. *(Ki, GÉZA utána. TÍMÁR és SZALAY előjönnek a függöny mögül.)*

TÍMÁR *(Elégedetten)* Na, mit szól, kedves Szalay? A kisasszony elvesztett valamit, a fiatalember talált valamit, a gondnok pedig igencsak boldognak látszott. Kezd összeállni a kép, nemde?

SZALAY Zavar engem ez a sok véletlen egybeesés. Túlságosan bonyolultan, illetve egy másik oldalról nézve túlságosan logikusan történnek itt az események. Erről az a titokzatos jászberényi eset jut eszembe, azzal a halk szavú, de nagyon előkelő grófnővel.

TÍMÁR A nyolcszor ellopott tubákosszelence esetére gondol? Az nem grófnő volt, hanem bárónő, és nem Jászberény, hanem Jászfényszaru. Hogy én miért nem tudtam az elmúlt tizenöt év alatt olyan segédet találni, aki nem kever össze mindent, és közben nem gondolja, hogy a bölcsnél is bölcsebb?

SZALAY Gúnyolódjon csak, egyszer még meg fog lepődni, és leborul a bölcsességem előtt.

TÍMÁR Addig is bújjunk el, úgy látom, a személyzet másik fele közeledik. *(Elbújnak.)*

13. jelenet

(MARISKA érkezik, söpröget, közben egy dalt dúdol. Bejön KORNÉL, leül a padra, újságot olvas.)

MARISKA De jó, uram, hogy látom. Kerestem már, de nem találtam. Zavarhatnám egy percre?

KORNÉL Jól van, mondja, mit akar?

MARISKA Tudja, uram, én nagyon szeretek itt dolgozni.

KORNÉL Ennek nagyon örülök, de talán inkább a főnökasszonyának kellene ezt mondania, nem nekem.

MARISKA Jó itt nekem, csak hát nem túl sok a fizetésem, nem nagyon tudok félretenni öreg napjaimra, amelyek nemsokára már itt is lesznek. Az uramra, erre a Mártonra sem számíthatok, tesztosza vénember ez.

KORNÉL És szeretné, ha közbenjárnék az érdekében, hogy emeljék a fizetését, ugye?

MARISKA Nem, nem, úgyse menne vele semmire, Margitka hallani sem akar erről. Viszont arra gondoltam, ha nem sértem meg vele, megvehetné ezt a medált tőlem, maga is jól járna vele, én is, és senkinek nem kellene megtudnia. *(Elővesz egy dobozkat, KORNÉL elveszi, kinyitja, elámul.)*

KORNÉL És mennyit kérne érte? *(MARISKA a fülébe súg valamit. KORNÉL elvigyorodik.)* Rendben van. Jöjjön velem a szobámhoz, ott rögtön ki is fizetem.

MARISKA *(Már kifelé menet)* Ó, uram, nagyon köszönöm! *(Kimennek.)*

14. jelenet

(TÍMÁR és SZALAY előjönnek.)

TÍMÁR Medál, medál, medál. Mindenütt csak medál.

SZALAY Igen, felettébb zavaró. Akárki könnyen összekavarodhatna ezek láttán.

TÍMÁR Szerencsére én nem akárki vagyok. És már van is egy elképzelésem, hogy mi történt itt ma.

SZALAY Nekem még nincs. Gondolkodnom kell néhány zavaró körülményen, de vacsorára biztosan rájövök a rejtély nyitjára.

TÍMÁR Gondolkodjon csak. De bújjunk el, itt jön a család fekete báránycája. Lehet, hogy tőle is megtudunk valami használható információt. *(Elbújnak.)*

ESZTER *(Jön, fülhallgatóval, hangosan hallgat valami zenét. Aztán leveszi a füléről, és így kiált a közönség felé:)* Metál!

(Sötét)

III. RÉSZ – Este

15. jelenet

(A helyszín változatlan, de az ablakban már esti látkép, sötét, csillagok stb. Bejön MARGIT, az asztalához megy, rendezkedik, leejt egy tollat, lehajol érte, ekkor feldűltan beront LILI és KORNÉL.)

LILI Ne nyaggass már, hagyj egy kicsit békén! Miért loholsz így utánam?

KORNÉL Mert szeretlek és feleségül akarlak venni, de aggódom, hogy szeretsz-e engem egyáltalán, és borzasztóan féltékeny vagyok.

LILI Féltékeny? Ugyan kire?

KORNÉL Mindenkire, aki él és mozog. A detektívekre, az izomagyra, a titkárra, a bolond gyerekekre, mindenkire!

LILI *(Gúnyosan)* Talán még az öreg Mártonra is?

KORNÉL Ne vess csak ki, akkor is szeretlek. Be is bizonyítom. Nézd, mit hoztam neked. *(Elővesz egy dobozkat, LILInek adja.)* Fogadd el, ez a tiéd, összetartozásunk jelképe. Leszel a feleségem?

MARGIT *(Eddig az asztal mögül figyelt, most felpattan és felkiált:)* Tolvaj! Gazember! Hát te loptad el a medálomat? Kitekerem a nyakadat! *(Elindul feléjük, ők értetlenül néznek. Jobboldalt felbukkan TÍMÁR és SZALAY.)*

TÍMÁR Álljon meg, asszonyom! Nem a vőlegény volt a tettes, és ezt be is tudom bizonyítani. A társammal egész délután figyeltük a szállóban történt különös

eseményeket, és én rájöttem a büntény megoldására. Kérem, hívjon össze mindenkit, aki most a hotelben tartózkodik. (*MARGIT vonakodva, de elindul.*) Figyeljen, Szalaykám, és tanuljon a legnagyobbtól!

SZALAY Figyelem, abban nem lesz hiba, de attól tartok, most nem fogok teljesen egyetérteni az ön történetével.

16. jelenet

(*Mindenki bejött, és elhelyezkedett mindenfelé a színpadon*)

TÍMÁR Hölgyeim és uraim, azért kértem, hogy jöjjenek ide mindannyian, mert különös büntény történt a mai napon ebben a szállóban, és önök mind részesei voltak az eseményeknek. (*A jelenlevők meglepetten, ijedten, unottan, bambán stb. néznek.*) (*Megjelennek az öreg hölgyek.*)

ÖREG HÖLGY1 Drágám, az a mesteri inpassz, azt tanítani kéne.

ÖREG HÖLGY2 Köszönöm. Sok év tapasztalata van benne. De máskor négy körre ne mondj öt pikket.

ÖREG HÖLGY1 Mindegy, a game így is a miénk volt.

ÖREG HÖLGY2 (*észreveszi a többieket*) Nahát, mennyi ember. Itt is bridzsparti lesz? Beszállhatunk?

TÍMÁR Hölgyeim, ez most ennél sokkal komolyabb dolog. Kérem, figyeljenek önök is. Az ebéd utáni szieszta alatt nagyszerű igazgatónőnk, Margit asszony asztaláról valaki ellopta a szerencsehozó és nem melleleg rendkívül értékes aranymedálját, és önök mindannyian (*rájuk mutat*) találkoztak ezzel a medállal. (*Az öreg hölgyekhez*) Kivéve önök, hölgyeim. (*A többiek méltatlankodnak, meglepődnek stb.*) És nem a vőlegény volt a tolvaj, ő csak az utolsó láncszem volt az egymásba fonódó események sorában, hanem ez a fiatal, ártatlannak tűnő hölgy, Klaudia.

KLAUDIA Én? Nahát! Ezt hogy gondolja?

TÍMÁR Maga, hölgyem, egy üzlet miatt érkezett a szállóba, amint azt érkezésükkor a teraszról volt szerencsém meghallani. Ez az üzlet pedig nem más, mint hogy ön ellopja ezt a medált és eladja Izabellának. Amikor találkoztunk önökkel, éppen megkötötték az üzletet, ezért voltak ennyire boldogok.

IZABELLA Tehát mégis lopott volt a medál?

KLAUDIA Dehogysis, ez szemenszedett hazugság!

TÍMÁR Sajnos, hölgyem, a medált, amit megvett, valóban ellopták, sőt, nem is egyszerű! Az ön titkára, az ártatlannak tűnő Benedek valahogy megszerezte öntől, és odaadta a ház ifjabbik úrnőjének, Lili kisasszonynak.

BENEDEK De hát miért tettem volna én ilyet?

TÍMÁR Mert titokban viszonya van Lilivel, és össze akarnak házasodni.

KORNÉL (*LILI*hez.) Te el akarsz engem hagyni?

LILI El akartam mondani, de valahogy nem volt rá alkalom.

TÍMÁR Igen ám, de Lili kisasszony elvesztette a medált, és ez a kedves fiatalember találta meg (*GÉZÁ*ra mutat), aki odaadta Mártonnak, a gondnoknak.

GÉZA Én tényleg odaadtam neki.

KLAUDIA Ezt senki nem vonta kétségbe, drágám.

TÍMÁR Ha megengedik, folytatnám. Márton, aki talán nem a legtalpraesettebb az élet dolgaiban, a feleségére, Mariskára bízta a medált, aki viszont eladta ezt Kornél úrnak...

KORNÉL (*Elégedetten.*) ...nagyon baráti áron...

TÍMÁR ...és így bezárul a kör, Kornél úr az ellopott medált akarta hűtlen menyasszonyának ajándékozni. (*Szünet, döbönt csend.*)

ÖREG HÖLGY1 Ez jobb, mint a bridzsparti! (*mindenki lepisszegi*)

MARISKA De én a saját medálomat adtam el Kornél úrnak! Nagymamám örökségem volt!

KLAUDIA És én is a saját medálomat adtam el Izabellának. Anyai örökség.

IZABELLA Tőlem pedig nem lopták el. Egy pillanatra sem váltam meg tőle. Nézzé, itt van. (*Elővesz egy dobozt, benne a medál. Már a második medál van jelen a színpadon.*)

BENEDEK Én pedig szintén a saját medálomat ajándékoztam szerelmemnek.

LILI De én tényleg elvesztettem.

GÉZA És én tényleg megtaláltam, és odaadtam Mártonnak.

MÁRTON (*Zavarban, vonakodik, aztán vállat von*) Na, jó, tényleg ideadta, zaciba akartam tenni. (*Előveszi a harmadik medált.*)

ÖREG HÖLGY2 Ah, mennyi medál!

MARGIT Tehát akkor a történet nagy része nem volt igaz. (*Szünet.*) És akkor végül is melyik az én medálom?

SZALAY Egyik sem, asszonyom! Az ön medálját az én felettesem és mesterem, Tímár úr lopta el. Nézzé! (*Előveszi TÍMÁR zsebéből a negyedik medált. A többiek meglepetten: 'Nahát!' stb.*) Ugyanis Tímár, aki tizenöt éve bukkant fel a detektívszakmában, és vett maga mellé segédként, nem más, mint az ön tizenöt éve rejtélyes körülmények között eltűnt férje. A hajóbalesetben felismerhetetlenné torzult az arca, és át kellett operáltatnia magát. Új arc, új személyiség, de most visszatért. Gyanús volt nekem, hogy annyi idő után most nyaralni jöttünk, és az is, hogy mekkora csodálattal beszélt önről.

MARGIT Dezső! Hát tényleg te vagy az?

TÍMÁR Én vagyok, Margit. El akartam mondani, de valahogy nem volt rá alkalom.

MARGIT És miért loptad el a medálomat?

TÍMÁR Adósságaim vannak, kártya, nők, drogok, és pénzre volt szükségem. Szalay, maga tényleg jó detektív. Meghajolok ön előtt.

SZALAY Egy pillanat, van még valami. Még egy rejtélyt megfejtettem. Észrevettem, hogy minden reggel... a vajás briósát... vastagon megkeni áfonyalekvárral... És ki az, aki még szereti az áfonyalekvárt?

(MARGIT ijedten összerezzen, halkán felsikolt, a többiek kíváncsian néznek)

SZALAY Istók, gyere csak be! *(Istók bejön, döbbent nézések)* Ez a fiú nem a falu bolondja, illetve nem csak az, hanem a maguk fia!

MARGIT *(bűnbánóan)* Igen, ő a mi bolond fiunk.

TÍMÁR *(Bűnbánóan)* Igen... Nem bírtam elviselni, hogy bolond a fiam, ezért rendeztem meg a halálomat, ezért tűntem el. Bocsássatok meg! *(Összeölelkezik)*

SZALAY És ez még mindig nem a történet vége. Egy utolsó megdöbbentő leleplezés még hátra van. Ahogy azt már az elejétől fogva sejtettem, valaki nem az, aminek mondja magát. Ugyanis... *(Hatásszünet)*... Benedek nő! *('Nahát! Még ilyet!')* **BENEDEK** *felfedi magát.*

LILI Te nő vagy?

BENEDEK El akartam mondani, de valahogy nem volt rá alkalom.

LILI *(Kicsit gondolkodik, aztán:)* Nem baj. Így is jó lesz. *(Belekarol, együtt ki-mennek.)*

(Vége)

Másik
Színház

2013